

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 1Er/3275/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114222437
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Benčová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2016:6114222437.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávnenej K. F., N.. XX.XX.XXXX, C. A. Q. X, A. A., W. A. X. XXX/XX, F. M., právne zast. JUDr. Janou Bezákovou, advokátkou, so sídlom Bakalárska 6, 971 01 Prievidza, IČO: 37915061, proti povinnému J. N., N.. XX.XX.XXXX, A. W. XX, XXX XX W., právne zast. Mgr. Františkom Popperom, advokátom, so sídlom Nám. SNP 2, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 379 964 01, na vymoženie pohľadávky vo výške 3046,24 Eur spolu s trovami exekúcie, na odvolanie právneho zástupcu povinného proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 1Er/3275/2014-37 zo dňa 04. 05. 2015, o námietkach povinného proti exekúcii a námietkach proti trovám exekúcie, takto

rozhodol:

Súd námietkam povinného proti exekúcii **n e v y h o v u j e.**

Súd námietkam povinného proti trovám exekúcie **n e v y h o v u j e.**

odôvodnenie:

Okresný súd Banská Bystrica dňa 23.10.2014 udelil súdnemu exekútorovi Mgr. Helene Kříkovej, so sídlom exekútorského úradu Košovská cesta 1, 971 01 Prievidza (ďalej len „exekútor“), poverenie na vykonanie exekúcie pod č. 5601 131184, č. k. 1Er/3275/2014, voči povinnému J. N., N.. XX.XX.XXXX, A. W. XX, XXX XX W., zast. Mgr. Františkom Popperom, advokátom, so sídlom Nám. SNP 2, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 379 964 01 (ďalej len „povinný“). Podkladom na udelenie poverenia bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, doručená súdu dňa 17.10.2014, spolu s návrhom na vykonanie exekúcie, doručený na sídlo exekútora dňa 10.09.2014, od oprávnenej K.N. F., N.. XX.XX.XXXX, A. K. X, XXX XX N., zast. JUDr. Janou Bezákovou, advokátkou, so sídlom Bakalárska 6, 970 01 Prievidza, IČO: 3791506 (ďalej len „oprávnená“) a pripojený exekučný titul - rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, zo dňa 24.07.2013, č. k. 4T/136/2012, právoplatný a vykonateľný dňa 02.10.2013, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, zo dňa 02. 10. 2013, č. k. 3To/114/2013 (ďalej len „exekučný titul“).

Dňa 28. 11. 2014 bol na tunajší súd doručený návrh povinného na zastavenie exekúcie, zo dňa 28.11.2014, v ktorom povinný navrhol, aby bolo upustené zo strany exekútora od ďalšieho vykonávania exekúcie, príp. aby súd exekúciu z dôvodu podľa § 57 ods. 1 písm. b), príp. g) Exekučného poriadku zastavil. Ako dôvody svojho návrhu uviedol skutočnosť, že pohľadávka oprávnenej zanikla na základe započítacieho prejavu vôle povinného, ktorý dňa 10.12.2013 vo forme listu doručil oprávnenej. Povinný na tento list, ktorý tvoril prílohu návrhu na zastavenie exekúcie, súčasne poukázal ako na dôkaz potvrdzujúci započítanie pohľadávky. Povinný uviedol, že tento započítací prejav vôle odoslal na adresy oprávnenej, ktoré mu boli známe z iných súdnych a trestných konaní. Ďalej uviedol, že zásielka so započítacím prejavom vôle sa ani z jednej adresy oprávnenej nevrátila. Ohľadne započítania svojej pohľadávky voči povinnej uviedol, že táto predstavuje sumu vo výške 5 805,- Eur, z ktorej započítal len časť vo výške 3045,50 Eur a zostávajúcu sumu vo výške 2759,50 Eur žiadal od oprávnenej uhradiť na svoj účet.

Dňa 01.12.2014 boli prostredníctvom exekútora doručené na tunajší súd vznesené námietky povinného proti exekúcii, zo dňa 21.11.2014 (ďalej len „námietky“), ako aj námietky povinného proti trovám exekúcie (ďalej len „námietky proti trovám“), doručené na sídlo exekútora dňa 25.11.2014. Spolu s námietkami povinného bol ako príloha doručený na súd aj list zo dňa 10.12.2013 adresovaný oprávnenej zo strany povinného (ďalej len „započítací prejav vôle povinného“). Súd zistil, že námietky boli podané v zákonnej 14 dňovej lehote od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinnému.

Povinný v námietkach poukázal na započítací prejav vôle povinného, na základe ktorého mal za preukázané, že pohľadávka oprávnenej, ktorá je vymáhaná v súčasnom exekučnom konaní, zanikla. Ďalej súd zistil, že povinný uvádzal rovnaké skutočnosti a dôvody, ako v návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 28.11.2014. S poukazom na tieto isté dôvody povinný žiadal upustenie exekúcie zo strany exekútora a zastavenie exekúcie súdom podľa § 57 ods. 1 písm. b), resp. g) Exekučného poriadku. Súd ďalej konštatuje, že preskúmaním podania, ktorým povinný podal súčasne námietky proti exekúcii a námietky proti trovám zistil, že povinný neuviedol žiadne skutočnosti, ktorými by spochybňoval vyčíslené predbežné trovy exekúcie exekútora.

Na základe predchádzajúcej výzvy bolo na tunajší súd prostredníctvom právnej zástupkyne doručené podanie oprávnenej, označené ako „Vyjadrenie“. Oprávnená uviedla, že dôvody uvádzané povinným v námietkach a v návrhu na zastavenie exekúcie sú nepravdivé a nezodpovedajú skutočnosti, pretože nikdy voči povinnému žiadny záväzok nemala. Do času, kedy byt užívala, si nájomné a náklady spojené s jeho užívaním riadne plnila. Ďalej oprávnená uviedla, že ak by povinný mal v čase trestného konania (pod sp. zn. 4T/136/2012) voči oprávnenej pohľadávku, bol by túto skutočnosť uviedol a bránil by sa, že bolo jeho právom zadržať veci oprávnenej, aby zabezpečil túto svoju splatnú pohľadávku. Oprávnená tiež uviedla, že ak by aj bola povinnému niečo dlžná titulom užívania bytu do augusta 2010, tak tento nárok povinného by bol premičaný ku dňu 10.12.2013, kedy si mal povinný svoju tzv. pohľadávku započítať. Záverom oprávnená navrhla, aby súd návrh povinného na zastavenie exekúcie a námietky povinného zamietol a zaviazal ho k náhrade trov konania, trov právneho zastúpenia v konaní vo výške 310,11 Eur, ktoré pozostávali z 2 úkonov právnej pomoci 2x121,17 Eur + režijný paušál 2x 8,39 Eur + DPH.

Naposledy vo veci rozhodol vyšší súdny úradník uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 1Er/3275/2014-37 zo dňa 04. 05. 2015 tak, že prvým výrokom nevyhovet vzneseným námietkam povinného proti exekúcii (§ 50 ods. 1 EP, § 580 Občianskeho zákonníka). Druhým výrokom rozhodol o nevyhovení vzneseným námietkam povinného proti trovám exekúcie (§ 201 ods. 1 EP, § 5 ods. 1, 2, § 23 ods. 1 Vyhlášky č. 288/1995 Z. z.). Tretím výrokom rozhodol o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie (§ 57 ods. 1 EP).

Proti tomuto citovanému uzneseniu, ktoré bolo doručené aj právnomu zástupcovi povinného dňa 13. 05. 2015, tento podal odvolanie na pošte dňa 27. 05. 2015. Na zdôvodnenie uviedol, že predmetné uznesenie nepovažuje za správne a zákonné, pretože bolo vydané na základe nesprávnych skutkových a právnych okolností, na základe nesprávnej a zákonom nedovolenej interpretácie a aplikácie. Poukázal na to, že exekučným titulom je rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 4T/136/2012 zo dňa 24. 07. 2013 (právoplatný a vykonateľný dňa 02. 10. 2013) v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 3To/114/2013 zo dňa 02. 10. 2013. V trestnom konaní bol povinný uznaný za vinného a zároveň odsúdený aj na finančné plnenie oprávnenej vo výške 3 076,24 Eur titulom náhrady škody z dôvodu, že podľa záverov súdu medzi povinným ako vlastníkom a prenajímateľom bytu a oprávnenou ako nájomníčkou bytu povinného dňa 04. 02. 2010 vznikol nájomný vzťah, to znamená oprávnenej vzniklo právo na užívanie predmetného bytu a povinnému právo na nájomné. Rozhodnutie súdu sa stalo právoplatným a je záväzným pre každý subjekt. Ďalej vyplýva, že oprávnená ako nájomníčka mala byť povinného k dispozícii od 04. 02. 2010 do 15. 11. 2011 (t. j. 21,5 mesiaca), kedy podľa protokolu polície od uvedeného bytu a od vchodu do bytového domu vrátila kľúče. Z hľadiska vzniku a trvania nájomného vzťahu je právne významná tá skutočnosť, že vznik nájmu a dobu jeho trvania určil vo svojom rozhodnutí súd, a nie povinný ako prenajímateľ. V trestnom konaní sa naopak bránil, že nájomný vzťah nevznikol. Súd však jeho obranu v trestnom konaní nevzal do úvahy a určil, že nájomný vzťah medzi ním ako prenajímateľom a oprávnenou ako nájomníčkou vrátane jej rodinných príslušníkov, s ktorými tam bývala, vznikol. Teda oprávnená ako nájomníčka počas trvania nájomného vzťahu bola povinná platiť povinnému mesačné nájomné po 270,00 Eur. Keďže túto povinnosť vyplývajúcu z nájmu bytu neplnila,

povinnému vznikla voči nej pohľadávka za nevyplatené nájomné a za služby spojené s užívaním bytu v celkovej výške 5 805,00 Eur.

Ďalej v odvolaní právny zástupca povinného uviedol, že oprávnená odmietla pohľadávku povinnému vo výške 5 805,00 Eur dobrovoľne uhradiť, preto povinný v súlade s § 580 a § 34 Občianskeho zákonníka pristúpil k jednostrannému zápočtu svojej pohľadávky vo výške 5 805,00 Eur voči pohľadávke oprávnenej vo výške 3 046,24 Eur. Teda povinný voči oprávnenej vykonal hmotnoprávny úkon, ktorý je zákonom dovolený a na základe ktorého okamihom, kedy sa uvedené pohľadávky stretli, došlo zo zákona k zániku časti pohľadávky započítanej čo do výšky 3 046,24 Eur. Zostávajúcu časť pohľadávky povinného voči oprávnenej vo výške 2 759,50 Eur si povinný uplatnil podanou žalobou na súde, na základe čoho súd vydal platobný rozkaz č. k. 7Ro/300/2014 dňa 24. 04. 2015. Jednostranný zápočet je hmotnoprávnym úkonom, ktorý môže byť vykonaný aj proti vôli druhej strany a na jeho platnosť a účinnosť sa vyžaduje len to, aby boli splnené zákonom stanovené podmienky uvedené v § 580 a § 581 OZ. K zmene takto vykonaného právoplatného a účinného právneho úkonu môže dôjsť len na základe odporovacej, resp. určovacej žaloby a následného rozhodnutia, a nie inak. Dosiahnuť zrušenie právoplatného a účinného právneho úkonu v exekučnom konaní Exekučným súdom Exekučný poriadok neumožňuje. Keďže odporkyňa doručený jednostranný zápočet vykonaný povinným v zákonom stanovenej lehote nenapadla v prebiehajúcim exekučnom konaní, je nutné tento právoplatný a účinný právny úkon rešpektovať (judikát sp. zn. 5 M Cdo 12/2007 zo dňa 30. 04. 2008). Teda jednostranný zápočet, ktorý vykonal povinný voči oprávnenej spĺňal všetky podmienky stanovené v § 581 OZ. Z tohto vykonaného jednostranného zápočtu je zrejmé, že tento smeroval voči pohľadávke toho istého druhu, ktorých započítanie je zákonom výslovne dovolené. Exekučný súd je povinný rešpektovať platný a účinný hmotnoprávny úkon, ktorý oprávnená v zákonom stanovenej lehote a dovoleným spôsobom nerozporovala a nenapadla. Obrana oprávnenej spočívajúca v tom, že voči povinnému nemala žiadne záväzky, je s ohľadom na platnú právnu úpravu uplatneného jednostranného zápočtu právne irelevantná a nepravdivá. Taktiež je nepravdivé a nepreukázané aj tvrdenie menovanej, že v súvislosti s užívaním bytu si plnila riadne svoje povinnosti, teda nájomné, ako aj náklady spojené s užívaním tohto bytu. Jej tvrdenie je nepravdivé a v trestnom konaní a v exekučnom konaní nepreukázané.

Ďalej právny zástupca povinného v odvolaní uviedol, že podaná námietka údajného premlčania pohľadávky povinného voči oprávnenej je účelová a nepodložená aj s ohľadom na exekučný titul, ktorý sa stal vykonateľný dňa 02. 10. 2013, kedy začala plynúť premlčacia lehota. Až po doručení tohto uznesenia odvolacieho súdu sa povinný dozvedel o povinnosti náhrady škody oprávnenej vo výške 3 046,25 Eur, ktorú jej mal povinný uhradiť titulom údajného poškodenia zariadenia prenajatého bytu, ktoré si do tohto pri začatí nájmu nasťahovala. Preto sa povinný nestotožňuje s napadnutým uznesením. Vznik nájomného vzťahu, ako aj trvanie nájmu určil súd a preto je jednoznačné, že pohľadávka povinného ako prenajímateľa voči oprávnenej ako nájomníčke, ktorá vznikla titulom neplatenia nájomného za vymedzené obdobie je nepochybná a neexistuje žiadny rozpor o existencii tejto pohľadávky ani o jej započítaní. Výšku pohľadávky si povinný voči oprávnenej mohol vyčísliť až na základe právoplatného rozhodnutia súdu v trestnej veci. Bezprostredne po doručení rozhodnutí v trestnom konaní povinný voči oprávnenej si pohľadávku vypočítal a následne aj započítal voči pohľadávke oprávnenej voči povinnému vo výške 3 046,24 Eur, ktorá rovnako ako pohľadávka povinného vyplýva z rozhodnutí trestných súdov. Vychádzajúc z napadnutého uznesenia v exekučnej veci, ak súd skonštatuje, že existuje dôvodná pochybnosť o výške, príp. pochybnosť o samotnej existencii pohľadávky, ktorú si zápočtom povinný voči oprávnenej uplatňuje, ktorá navyš nebola exekučným titulom priznaná ako nárok, resp. nebola ako záväzok oprávnenou uznaná, nejde o spôsobilú pohľadávku na započítanie, čoho právnym následkom je skutočnosť, že nespôsobilú pohľadávku nie je možné prostredníctvom započítacieho prejavu v námietkovom konaní použiť ako okolnosť, ktorá by spôsobila zánik vymáhaného nárok (§ 50 ods. 1 EP).

Podľa názoru povinného o jeho pohľadávke a o jej výške nie sú žiadne pochybnosti, nakoľko táto vyplýva priamo z exekučného titulu. Súd v týchto rozhodnutiach v trestnej veci jednoznačne vymedzili, kedy vznikol nájomný vzťah medzi oprávnenou a povinným a kedy tento nájomný vzťah skončil fyzickým odovzdaním kľúčov od bytu a vchodu do bytového domu, kde sa nachádza uvedený byt, teda súdy vymedzili dobu, po ktorú bola oprávnená ako nájomníčka spolu s rodinou povinná platiť dohodnuté mesačné nájomné vo výške 270,00 Eur. Poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo/51/98. Ak exekučný súd nedospeje k záveru, že exekučné konanie je nutné zastaviť z dôvodov § 57 ods. 1 písm. g), písm. h) EP, podľa názoru povinného na strane oprávnenej dôjde k bezdôvodnému obohateniu vo výške doposiaľ nezaplateného nájomného a služieb spojených s užívaním bytu, ktorý

bol v bezpodielovom spoluvlastníctve povinného a jeho manželky. Preto navrhol, aby odvolací súd z dôvodu zániku pohľadávky oprávnenej voči povinnému vyhlásil exekúciu za neprípustnú a túto zastavil. Prílohou podaného odvolania právny zástupcom povinného je pripojený platobný rozkaz Okresného súdu Prievidza sp. zn. 7Ro/300/2014 zo dňa 24. 04. 2015 (bez vyznačenej doložky právoplatnosti a vykonateľnosti).

Podaním zo dňa 15. 05. 2015 sa vyjadrila právna zástupkyňa oprávnenej. Uviedla, že oprávnená nemala žiadny záväzok voči povinnému. Do času, do kedy predmetný byt užívala, nájomné a náklady spojené s užívaním bytu riadne plnila. Od 02. 07. 2010 byt neužívala. Ak povinný mal v čase trestného konania č. k. 4T 136/2012 voči oprávnenej dlh titulom užívania bytu, bol by túto skutočnosť v konaní uviedol a bránil by sa, čo bolo jeho právom zadržať veci oprávnenej, aby zabezpečil svoju splatnú peňažnú pohľadávku. Prípadne by si nárok uplatnil súdnou cestou v samostatnom konaní. Rovnako by na účet oprávnenej nezaslal titulom preplatku sumu 30,77 Eur dňa 16. 10. 2013.

Ďalej vo vyjadrení právna zástupkyňa oprávnenej uviedla, že aj v prípade ak by oprávnená zostala povinnému dlžná titulom užívania bytu do augusta 2010, nárok na zaplatenie takejto pohľadávky je premlčaný už v lehote 10. 12. 2013, kedy si mal povinný svoju tzv. pohľadávku započítať. Tvrdenie povinného považujú za účelové, ako aj návrh na vydanie platobného rozkazu podaný na Okresnom súde Prievidza, ktorým sa domáha zaplatenia sumy 2 759,50 Eur pod sp. zn. 7Ro/300/2014. Platobný rozkaz oprávnenej nebol doposiaľ doručený. O tomto návrhu sa dozvedela až z odvolania povinného v exekučnej veci a vzhľadom na neexistenciu pohľadávky sa oprávnená bude po doručení platobného rozkazu súdom primerane brániť. Oprávnená vznik akejkoľvek pohľadávky povinného popiera. Doposiaľ žiadna pohľadávka povinného voči menovanej nebola právoplatne priznaná súdom. Taktiež oprávnená žiadnu pohľadávku voči povinnému neuznala. Povinný nemá voči menovanej žiadnu pohľadávku, ktorá by bola spôsobilá na započítanie, a spôsobilá tak zánik vymáhaného nároku. Preto považuje napadnuté rozhodnutie v exekučnej veci za správne a navrhuje odvolanie povinného zamietnuť. Zároveň zaviazat povinného k náhrade trov konania, trov právneho zastúpenia v celkovej sume 129,56 Eur (jeden úkon právnej služby vo výške 121,17 Eur + režijný paušál raz po 8,39 Eur). Dňa 15. 03. 2016 predložili súdu odpor odporkyne (oprávnenej v exekučnom konaní) zo 17. 06. 2016, ktorý podala v záakonom stanovenej lehote proti platobnému rozkazu Okresného súdu Prievidza č.k. 7Ro/300/2014 zo dňa 24. 04. 2015. V tejto inej veci je nariadené pojednávanie na deň 19. 04. 2016, ktorá je vedená na OS prievidza pod sp. zn. 7C/233/2015.

Podľa § 38 ods. 2 Exekučného poriadku, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.

Podľa § 41 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 50 ods. 1 veta prvá a tretia Exekučného poriadku, povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliada.

Odvolanie povinného smeruje proti rozhodnutiu vydaného vyšším súdnym úradníkom o nevyhovení námietkam proti exekúcii, proti výroku ktorého zákon odvolanie neprípúšťa. Potom odvolaním napadnuté uznesenie sa zo zákona zrušuje a opätovne musí rozhodnúť o námietkach povinného proti exekúcii sudca. Takýto záver vyplýva z ust. § 374 ods. 4 posledná veta OSP, v ktorom sa uvádza, že ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatela, proti ktorému zákon odvolanie neprípúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca. Keďže odvolanie povinného bolo podané oprávnenou osobou a včas, preto súd pristúpil k vecnému posúdeniu a rozhodovaniu o námietkach povinnej proti exekúcii.

Námietky sú procesnou obranou povinného účastníka proti neprípustnej exekúcii, ktorých účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Z ust. § 50 ods.1 Exekučného poriadku vyplýva, že predmetom námietok môžu byť skutočnosti

procesného i hmotného práva. Ich spoločným znakom je, že tieto skutočnosti nastali až po vzniku exekučného titulu. V exekučnom konaní súd už neskúma vecnú správnosť vykonateľného rozhodnutia, na podklade ktorého je exekúcia vykonávaná, skúma len tie náležitosti tohto rozhodnutia, ktoré sú rozhodujúce pre povolenie exekúcie. Teda konanie o námietkach povinného proti exekúcii je sporom o začatie exekúcie, kde exekučný súd na základe námietky povinného rozhoduje o tom, či exekúcia začala oprávnene.

Súd na základe námietok povinného proti exekúcii sa oboznámil so započítacím prejavom vôle povinného, listom zo dňa 10.12.2013, ktorý bol ako príloha pripojený k tomuto podaniu. Týmto povinný uskutočnil prejav vôle smerujúci k započítaniu pohľadávky, ktorá podľa menovaného vznikla titulom nevyplácania nájomného a služieb spojených s užívaním bytu za obdobie od 04.02.2010 do 15.11.2011, teda za 21,5 mesačný nájom uvedeného bytu za každý mesiac v sume 270,- Eur. Povinný týmto prejavom započítal svoju pohľadávku vo výške 5 805,- Eur voči pohľadávke oprávnenej, ktorá jej bola priznaná exekučným titulom (tvoriaci podklad vedenej exekúcie). Tým má za to, že pohľadávka oprávnenej priznaná exekučným titulom voči jeho osobe zanikla. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia v trestnej veci - exekučného titulu vyplýva, že oprávnená začala bývať v spomínanom byte spolu s deťmi a svojou mamou od 04. 02. 2010 do 02. 07. 2010, kedy odišla za svojim otcom. V tomto trestnom konaní trestný súd skúmal túto skutočnosť v súvislosti s preukázaním výšky spôsobenej škody poškodenej (oprávnenej v exekučnom konaní) vo výške 3076,24 Eur zo strany odsúdeného (povinného v exekučnom konaní). Podľa názoru exekučného súdu z odôvodnenia exekučného titulu nevyplýva jednoznačné trvanie nájomného vzťahu počas doby od 04. 02. 2010 do 15. 11. 2011, za ktoré by mala vzniknúť pohľadávka povinnému titulom nevyplácania nájomného a služieb spojených s užívaním bytu voči oprávnenej vo výške 5805,- Eur. Nemožno ponechať bez povšimnutia tú skutočnosť, že tento skutkový stav predchádzal vydaniu exekučného titulu v trestnej veci zo dňa 24. 07. 2013. Tvrdenie povinného sa rozchádza s tvrdením oprávnenej, ktorá uvádza, že do času, do kedy predmetný byt užívala, nájomné a náklady spojené s užívaním bytu riadne plnila. Od 02. 07. 2010 byt neužívala. Ak povinný mal v čase trestného konania č. k. 4T 136/2012 voči oprávnenej dlh titulom užívania bytu, bol by túto skutočnosť v konaní uviedol a bránil by sa, čo bolo jeho právom zadržať veci oprávnenej, aby zabezpečil svoju splatnú peňažnú pohľadávku. V prípade ak by oprávnená zostala povinnému dlžná titulom užívania bytu do augusta 2010, nárok na zaplatenie takejto pohľadávky by bol premičaný už v lehote 10. 12. 2013, kedy si mal povinný svoju tzv. pohľadávku započítať. Oprávnená vznik akejkoľvek pohľadávky povinného popiera. Doposiaľ žiadna pohľadávka povinného voči menovanej nebola právoplatne priznaná súdom. Taktiež oprávnená žiadnu pohľadávku voči povinnému neuznala.

Okrem uvedeného z podaní účastníkov konania (naposledy z podania právnej zástupkyne oprávnenej zo dňa 09.03.2016) jednoznačne vyplýva, že na základe návrhu na začatie konania povinného ako navrhovateľa v inej veci bol vydaný platobný rozkaz Okresného súdu Prievidza sp. zn. 7Ro/300/2014 zo dňa 24. 04. 2015 (bez vyznačenej doložky právoplatnosti a vykonateľnosti), proti ktorému oprávnená ako odporkyňa podala odpor zo 17. 06. 2016 (v zákonom stanovenej lehote), v dôsledku ktorého sa platobný rozkaz priamo zo zákona zrušil. V tejto inej veci je nariadené pojednávanie na deň 19. 04. 2016, ktorá je vedená na OS Prievidza pod sp. zn. 7C/233/2015. V rámci tohto iného civilného konania príslušný okresný súd sa bude zaoberať posúdením právneho titulu, na základe ktorého si navrhovateľ Ivan Nickel uplatnil žalovanú sumu 2759,50 Eur s príslušenstvom voči odporkyni Kataríne Donovalovej. Toto civilné konanie nie je doposiaľ skončené.

Podľa § 580 Občianskeho zákonníka ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

V exekučnom konaní je možné prihliadnuť na také okolnosti, ktoré nastali po vydaní exekučného titulu. Okolnosti majúce za následok zánik práva, ktoré nastali pred vydaním titulu, zákon umožňuje uplatniť len v konaní vo veci samej (v tzv. základnom konaní) a spôsobom na to určeným. Ich relevancia sa dovŕšuje vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stáva podkladom pre exekúciu.

Súd v prebiehajúcom konaní o vznesených námietkach povinného proti exekúcii sa zameral na tvrdenia povinného o započítaní časti pohľadávky vo výške 3045,50 Eur voči výške pohľadávky oprávnenej, ktorá je predmetom v súčasnom exekučnom konaní.

Na základe takto zisteného stavu exekučný súd dospel k záveru, že existuje rozpor o samotnej existencii pohľadávky povinného voči oprávnenej. Tomuto nasvedčujú absolútne protichodné vyjadrenia účastníkov exekučného konania, kedy povinný na jednej strane tvrdí, že svoju pohľadávku v zostatkovej výške 5 805,- Eur započítal v časti sumy 3045,50 Eur voči pohľadávke oprávnenej, tvoriacu predmet súčasného exekučného konania. Na druhej strane oprávnená tvrdí, že pohľadávka povinného neexistuje, pretože si svoju povinnosť úhrady nákladov spojených s užívaním bytu povinného riadne splnila, ktorá v prípade iného názoru vzniesla námietku premlčania.

Započítanie pohľadávok v exekučnom konaní je prípustné vtedy, ak povinný jednoznačne preukázal pohľadávku alebo pohľadávka povinného bola priznaná, resp. judikovaná súdom, príp. uznaná dohodou účastníkov právneho vzťahu, príp. iným uznaním takejto pohľadávky alebo ak túto pohľadávku druhá strana nepopiera, čo však nie je tento prípad v exekučnej veci.

Vzhľadom na uvedené súd má za to, že existencia pohľadávky povinného vo výške 5805,- Eur, ktorú jednostranným započítacím prejavom voči oprávnenej započítacím prejavom vôle uskutočnil, nebola doposiaľ relevantne a vierohodne preukázaná. Len samotné vyhotovenie započítacieho prejavu vôle povinným nepreukazuje existenciu výšky pohľadávky povinného, a to s poukazom na protichodné vyjadrenie oprávneného.

Ďalej súd uvádza, že otázka existencie pohľadávky povinného voči oprávnenej môže byť predmetom posudzovania v občianskom súdnom konaní, kde súd môže na základe vykonaného dokazovania túto otázku ustáliť a rozsudkom o nej rozhodnúť. Z podaní účastníkov konania jednoznačne vyplýva, že na základe povinného ako navrhovateľa v inej veci bol vydaný platobný rozkaz Okresného súdu Prievidza sp. zn. 7Ro/300/2014 zo dňa 24. 04. 2015 (bez vyznačenej doložky právoplatnosti a vykonateľnosti), proti ktorému oprávnená ako odporkyňa podala odpor zo 17. 06. 2016 (v zákonom stanovenej lehote), v dôsledku ktorého sa platobný rozkaz priamo zo zákona zrušil. V tejto inej veci je nariadené pojednávanie na deň 19. 04. 2016, ktorá je vedená na OS Prievidza pod sp. zn. 7C/233/2015. V rámci tohto iného civilného konania príslušný okresný súd sa bude zaoberať posúdením právneho titulu, na základe ktorého si navrhovateľ J. N. uplatnil žalovanú sumu 2759,50 Eur s príslušenstvom voči odporkyňi K. F. a skutkovým stavom vo veci. Na záver exekučný súd poznamenáva, že už neskúma vecnú správnosť exekučného titulu, teda skutkový stav, ktorý predchádzal jeho vydaniu. Skúma len tie náležitosti, ktoré sú rozhodujúce pre povolenie exekúcie. Zároveň súd upovedomuje o tom, že námietky proti exekúcii nemajú slúžiť ako opravný prostriedok proti rozhodnutiu, ktoré je v predmetnej exekúcii už exekučným titulom.

V tejto súvislosti preto súd rozhodol o vznesených námietkach povinného proti exekúcii tak, že týmto ako nedôvodným nevyhovel.

S poukazom na napadnuté uznesenie odvolaním povinného súd uvádza, že proti tomuto rozhodnutiu o zamietnutí námietok proti trovám exekúcie nie je prípustné odvolanie (§ 201 ods. 2 EP). Keďže odvolanie povinného smeruje proti rozhodnutiu, ktoré vydal vyšší súdny úradník, potom z ust. § 374 ods. 4 veta posledná O.s.p. vyplýva, že rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca. V danej veci odvolanie bolo podané oprávnenou osobou a včas. Preto exekučný súd pristúpil k vecnému rozhodnutiu o námietkach povinného proti trovám exekúcie.

Ďalej súd vzhľadom na podané námietky proti trovám exekúcie, ktoré neobsahovali odôvodnenie, súd pristúpil k posúdeniu dôvodnosti uplatnených trov exekúcie exekútorom, uvedených v doručenom Upovedomení o začatí exekúcie zo dňa 03.11.2014 (ďalej len „upovedomenie“), ktorého fotokópiu doručil exekútor spolu pri postupovaní námietok a námietok proti trovám. Pri posudzovaní dôvodnosti súd postupoval v súlade s Vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov (ďalej len „Vyhláška“) a Exekučným poriadkom.

Podľa § 201 ods. 1 Exekučného poriadku predbežné trovy exekúcie určuje exekútor podľa osobitného právneho predpisu v upovedomení o začatí exekúcie. V rámci predbežných trov exekúcie exekútor vyčíslil odmenu najviac v rozsahu ako pri upustení od exekúcie; náhradu výdavkov a náhradu za stratu času vyčíslil len v rozsahu ich skutočnej výšky v čase vydania upovedomenia o začatí exekúcie. Zároveň povinného upozornil, že ak dlh nesplní, tak trovy exekúcie môžu byť vyššie, a predbežne vyčíslil ich výšku.

Podľa § 196 Exekučného poriadku za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, 17bb) zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

Podľa § 5 ods. 1 Vyhlášky odmena súdneho exekútora je 20% zo základu na jej určenie, najmenej však 33,19 eura a najviac 33 193,92 eura.

Podľa § 5 ods. 2 Vyhlášky ak súdny exekútor upustí od vykonávania exekúcie podľa § 46 ods. 3 zákona, patrí mu 50% z odmeny vypočítanej podľa odseku 1.

Podľa § 5 ods. 3 Vyhlášky ustanovenia o náhrade hotových výdavkov a o náhrade za stratu času pri výkone exekučnej činnosti tým nie sú dotknuté.

Podľa § 23 ods. 1 Vyhlášky náhrada za stratu času patrí súdnemu exekútorovi pri úkonoch vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom jeho exekútorského úradu alebo kancelárie, a za čas strávený na ceste do tohto miesta a späť.

Preskúmaním upovedomenia súd zistil, že exekútor uviedol výšku predbežnej odmeny v sume 310,- Eur, čo zodpovedá polovici prípadnej predbežnej odmeny podľa ust. § 5 ods. 1 Vyhlášky, vzhľadom na skutočnosť, že pohľadávka oprávnenej je vo výške 3046,24 Eur spolu s trovami exekúcie. Základná odmena exekútora by vzhľadom na uvedenú pohľadávku predstavovala sumu 609,30 Eur, t.j. 20 % z vymáhanej pohľadávky.

Hotové výdavky exekútora vo výške 5,25 Eur sú podľa názoru súdu účelné a primerané, vzhľadom na súčasné prvotné štádium exekúcie. Nárok exekútora vo výške 63,05 Eur na daň z pridanej hodnoty predstavuje súčasť nároku exekútora pri trovách exekúcie.

Až po skončení exekúcie musí exekútor predložiť presné vyčíslenie skutočných trov exekúcie. Prípadne zistený nesúlad vo výške predbežných trov exekúcie s ich konečnou výškou sa premietne do konečného vyúčtovania týchto trov (exekútor vracia prípadne vzniknutý preplatok povinnému). O konečných trovách exekúcie súd rozhoduje podľa § 200 ods. 5 EP, a to až v prípade zastavenia exekúcie v celom rozsahu jedným zo zákonných dôvodov (ust. § 57 ods. 1 EP).

Na základe uvedených skutočností súd preto považoval predbežné trovy exekúcie za vyčíslené v súlade s Vyhláškou a Exekučným poriadkom. Preto exekučný súd rozhodol tak, že námietkam povinného proti trovám exekúcie, ktoré zdôvodnené neboli, nevyhovel.

Ohľadne uplatnených trov právneho zastúpenia súd uvádza, že tieto trovy predstavujú ďalšie trovy exekúcie (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), ktoré exekútor vymôže niektorým zo spôsobov určených na vymáhanie peňažných pohľadávok vydaním príkazu na úhradu ďalších trov exekúcie. (§ 202 ods. 5 Exekučného poriadku).

Exekučný súd na záver upovedomuje účastníkov o tom, že po právoplatnosti tohto uznesenia bude exekučná vec predložená na rozhodnutie Krajskému súdu v Banskej Bystrici za účelom rozhodnutia o odvolaní povinného podaného cestou jeho právneho zástupcu proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 1Er/3275/2014-37 zo dňa 04. 05. 2015, a to čo do jeho tretieho výroku o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie (§ 57 ods. 1 EP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.